

faa fyldestgørende, som naar de Betingelser, der ere opstillede i Loven af 12te April 1851, vare fyldestgjorte, men man staar da i det praktiske Liv overfor de ubetingede Regler i Loven, hvilke, som sagt, medføre stort Besvær. Det er af denne Grund, at disse Bestemmelser ere henviste til at gives ved Anordning. Jeg undlader i Øvrigt ikke at tilføie, at jeg antager, at Detailbestemmelser af en saadan Bessaffenhed som dem, hvorom der her er Tale — Bestemmelser, der ikke kunne drøstes uden en særlig teknisk Indsigt — overhovedet ikke egne sig just til at være Gjenstand for en lovgivende Forsamlings Forhandlinger; thi man vilde i Birkeligheden komme til ganske at bygge paa de Erklæringer, der i den Henseende vare afgivne af Sagkyndige. Det ærede Medlem fremsatte dernæst i Forbindelse med en Ros over det Udvalg, til hvis Ordbrøer han i forrige Samling var udtæen — nemlig en Ros over den Omhyggelighed, hvormed Udvalget var fremkommet med alle de Oplysninger, det havde kunnet samle — en Art Bebreidelse mod Justitsministeriet, fordi man ikke fra dets Side havde fulgt den samme Wei. Jeg tilstaa, at det er mig ikke ganske klart, hvad det egentlig er, som det ærede Medlem mente at maatte bemangle i de Bemærkninger, der ledsage det nu foreliggende Lovforslag. Han fremhævede i alt Fald kun eet Punkt, og det var dette, at forsaavidt som det forrige Udvalg havde udtalt sig for Onskeligheden af, at der indrettedes en særlig Examen for Maskinister og blev givet særegne Bestemmelser for, hvilke Forordninger der skulde stilles, for at Folk kunde faae Ret til at føre Damppassagereskibe, saa var der i Ministeriets Bemærkninger til Lovforslaget kun udtalt dette, at disse Opgaver maatte antages at ligge udenfor Justitsministeriets Omraade og henhøre dels under Indenrigsministeriet og dels under Marineministeriet. Jeg maa dog hertil bemærke, at det forekommer mig, at naar Justitsministeren mener — og jeg tror med fuld Føie —, at det ikke tilkommer ham at udarbejde Love angaaende disse Punkter, saa kan Justitsministeren heller ikke i Bemærkningerne til et af ham udarbejdet Lovforslag udtale sig om, hvorledes han mener, at disse Love eventuelt skulle være. Men det er maaste undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, og maaste tidels ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), at foruden den Bemærkning, hvortil det førstnævnte ærede Medlem henviste, findes der endnu en Bemærkning, nemlig den, at Justitsministeriet ikke har indskrænket sig til at vise disse Opgaver fra sig som liggende udenfor dets Omraade, men har desuden henledet Marineministeriets Opmærksomhed paa, at Udvalget havde ønsket et saadant Lovforslag udarbejdet som det omhandlede angaaende en Examen for Maskinister. Jeg tror, at Justitsministeren derved har gjort Alt, hvad der overhovedet var muligt for ham at gjøre.

Men fremdeles skal jeg til den Oplysning, der findes i de trykte Motiver, at nemlig et Lovforslag som det omhandlede, ifølge modtagne Meddelelse fra det nævnte Ministerium, det vil sige, Marineministeriet, for Tiden er Gjenstand for dets Overveielse, føie, at efter hvad Marineministeren har meddelt mig, tør det forventes, at et saadant Lovforslag snart vil være færdigt fra hans Haand. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds henlede særligt Opmærksomheden paa nogle nye Bestemmelser, der ere komne ind i Lovforslaget, nemlig i § 4 første Del og i § 6, gaende ud paa yderligere Tilfyn med Dampmaskiner i Land. Jeg tør antage, dels ifølge den Maade, hvorpaa han har udtalt sig om dette Punkt, og dels ifølge den Tausshed, som fra anden Side er iagttaget i den Henseende, at man i det Hele finder det rigtig, at Lovforslaget har modtaget en Udvidelse i den Retning. Dette er ikke sket, saaledes som det ærede Medlem udtrykte sig, ifølge en Indstilling fra den paagældende Ingeniørsektion paa det skandinaviske Naturforskersmøde, men det er ganske vist, at Justitsministerens Opmærksomhed for denne Side af Sagen er bleven yderligere stærket ved de Forhandlinger, der fandt Sted i den nævnte Sektion. Det vil i Motiverne findes omtalt, hvorfor Justitsministeren har troet, for Tiden i alt Fald, at turde indskrænke sig til at foreslaa et gentaget Tilfyn hvert 3die Aar i Stedet for hvert Aar, som det fra anden Side er anbefalet, og jeg skal derfor kun med Hensyn til § 6 bemærke, at uagtet jeg ganske vist i og for sig kunde være enig med det ærede Medlem deri, at det var ønskeligt at kunne faae endnu større Sikkerhed med Hensyn til de Personers Paalidelighed, til hvem Pasningen og Tilfynet med Dampskibler betros, end man kan faae efter § 6, saa forekommer det mig dog, at det vilde være forbundet med særdeles stor praktisk Vanskelighed yderligere at ville præcisere Forordningerne, end det er gjort i § 6. Forsaavidt som man ikke vil kræve en Examen eller indføre andre særlige Kontrolmidler, tror jeg heller ikke, at man i det Væsentlige vil opnaa noget Videre derved, at man i Stedet for at fordrø Bevis for praktisk Indsigt og Paalidelighed vilde fordrø noget Saadant, som at den Paagældende skulde have været i praktisk Virksomhed i denne Retning i længere Tid. Dette, at have været i praktisk Virksomhed paa en vis Maade, er jo nemlig Noget, som kan opfattes, og som ganske vist vilde blive opfattet paa en meget forskjellig Maade fra de forskjellige Personers Side, som skulde meddele Bidnesbyrderom. Det saanne ærede Medlem udtalte, at der i § 17 forsaavidt var en Afvigelse fra, hvad der var anbefalet af Udvalget forrige Gang, som man her havde indskrænket sig til at fordrø Redningsapparater for 20 pCt. af det største Passagerantal, medens Udvalget havde anbefalet 50 pCt. Jeg skal i den Retning udtale, at ganske